

sen om hans vurdering af, at Jyske Lov har en præambel, en sproglig fane til at begynde med, som er noget af det flotteste, der overhovedet er skrevet på dansk. Det har grundloven ikke. Men er det egentlig en svaghed ved grundloven? Eller er det ikke sådan, at den nøgternhed, der præger grundloven, i grunden er en styrke?

Kl. 17.45

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg er enig i, at konventet ikke havde et fælles sprog. Der findes ikke et fælles sprog for 28 europæiske nationer. Internationalt samarbejde er jo netop kendetegnet ved, at man på tværs af sproglige barrierer må prøve at bygge en enighed op. Hvis man vil internationalt samarbejde, må man altså overvinde disse sprogbarrierer og forsøge at skabe samtalen, selv om det bliver samtaler, hvor vi anvender forskellige sprog.

Det er et vilkår for internationalt samarbejde, som man ikke kan sætte sig ud over. Man kunne selvfølgelig sige, at man ikke vil deltage i noget internationalt samarbejde, fordi vi ikke taler samme sprog, at vi kun vil tale med os selv, men så udelukker det jo netop et internationalt samarbejde.

Så vil jeg sige, at den danske grundlovs nøgternhed i det sproglige udtryk efterhånden står i modsætning til den indholdsmæssige mangel på præcision eller nøgternhed. For det, der står, er jo ikke det, der sker. Det, der står i grundloven, er jo ikke virkelighed. Det ved jeg ikke om man plejer at kalde nøgternhed, hvis sprog og virkelighed ikke svarer til hinanden.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg var meget glad for hr. Niels Helveg Petersens indlæg.

Derimod var jeg lidt ked af hans første svar til hr. Jesper Langballe, hvor han siger, at han helt deler hr. Langballes opfattelse af Grundtvigs indsats under den grundlovgivende rigsforsamling. Sandheden er, at man tog meget lidt hensyn til Grundtvigs mange ændringsforslag, for ikke at sige, at man praktisk talt ikke tog hensyn til dem. Grundtvig var i øvrigt oprindelig imod, at der overhovedet skulle være en grundlov. Så det var jeg lidt ked af at hr. Niels Helveg Petersen sagde.

Jeg har et spørgsmål i forlængelse af det, jeg selv var inde på, og det vedrører en tøven med hensyn til grundlaget for at lave et konvent. Jeg

er enig med hr. Helveg Petersen i, at der er nogle positive erfaringer, man kan trække på, men er det ikke rigtigt, som jeg sagde i min ordførertale, at både den grundlovgivende rigsforsamling og det europæiske konvent opstod, fordi der ikke var et legitimt, demokratisk valgt organ, der kunne påtage sig opgaven? Man havde ikke Folketinget i 1848, og man havde ikke et fælles europæisk parlament med den samme styrke nu her i forbindelse med udformningen af en europæisk traktat.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Det sidste er vel delvis rigtigt. Det, som stats- og regeringscheferne og regeringerne i Europa besluttede, var jo ligesom at bruge de dårlige erfaringer med tidligere traktatændringer, som man havde sat i værk, kan man sige, i lukkede embedsmandskredser.

Det fandt man ikke længere var tilstrækkeligt eller tilfredsstillende, så i stedet for bare at lade en regeringskonference køre med personligt udpegede repræsentanter for regeringscheferne lavede man denne bredere model. Det er det, der adskiller denne proces fra tidligere processer.

Man starter ikke med et snævert udvalg af eksperter, der så arbejder sig frem mod en tekst, men man starter med en mere bred og skal vi sige uhåndterlig og på visse måder ustyrlig proces. Det var jo det valg, man traf i Europa, fordi man ville forsøge en anden procedure.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg forstår, at svaret på mit spørgsmål er bekræftende. Man valgte den procedure både ud fra nogle demokratiske forestillinger, og fordi man ikke havde noget andet, hvis man ville have en egentlig demokratisk proces.

Kunne hr. Helveg Petersen ikke forestille sig, at vi i Danmark i stedet for at opfinde et nyt organ brugte Folketinget og arbejdede med åbne udvalgs møder, som fru Birthe Rønn Hornbech var inde på? Man kunne endda også forestille sig, hvis man endelig ville have, at flere end bare udvalgsmedlemmerne var til stede, at udvalgsarbejdet eller en del af behandlingen foregik her i selve Folketingssalen.

I det engelske parlament har man eksempelvis det, der hedder Committee of the Whole; det vil sige, at hele parlamentet udgør udvalget. Det kunne man meget vel forestille sig at vi havde i diskussionen her, og at vi så bestræbte os på un-